

TERP IS DE HOOFDPRIJS

Lunchtijd bij Terp. Bewoners eten samen in de inloopruimte. Een schitterende ruimte, luxe, groot en mooi aangekleed. Stichting Terp in Breda is een wooncomplex voor mensen met schizofrenie of een psychose.

In februari trokken er twaalf bewoners in, onder wie Beiske en Cecilia. “Het is een unieke kans om hier te wonen.”

De bewoners zijn erg gelukkig bij Terp. “Het is zo fijn om een eigen plek te hebben”, zegt Beiske, “ik heb zelfs een atelier.” “Het is mooi, groot en luxe. Hier was ik echt aan toe”, vertelt Cecilia. “Als ik zin heb om te dansen schuif ik alles aan de kant en kan ik me lekker uitleven in de woonkamer.”

Het wooncomplex staat in een woonwijk in Breda. De twaalf bewoners hebben allemaal een eigen appartement, dat ze zelf ingericht hebben. Met een ruime gang en een badkamer, een keuken en een grote woonkamer en twee slaapkamers. In de gezamenlijke inloopruimte ontbijten, lunchen en dineren de bewoners samen. Er zijn ook koffie-uren. “Het mooie is dat het niet verplicht is”, legt Michel Thijssen, één van de begeleiders uit. “De bewoners kunnen zelf bepalen wat ze willen.” Beiske en Cecilia noemen Terp niet betuttelend. “Je geeft zelf aan wat je wil en nodig hebt.” Beiske ziet het als iets positiefs. “Het is weer een stap dichterbij de maatschappij.”

Idee

Loes Schneider is initiatiefnemer van Stichting Terp. “Ik wilde een betere woonruimte voor mijn dochter, met meer zorg en ondersteuning. Binnen de GGZ hadden we al diverse woonlocaties geprobeerd. Maar ik vond geen goede plek voor haar. Wat moest ik nu?” Loes speelde al een tijdje met het idee om zelf iets te beginnen. Al jaren was zij actief betrokken bij Ypsilon Breda.

In april 2003 bezocht ze als afgevaardigde van Ypsilon een bijeenkomst ‘Geschikt Wonen voor Iedereen’. Daar merkte ik dat ze helemaal geen aandacht schonken aan de GGZ. Ik ben gaan staan en riep: “Ik vind het allemaal prachtig, maar ik hoor helemaal niets over mensen met psychiatrische problemen. Denken jullie dat zij geen woonwensen hebben?” Diezelfde avond heb ik een vader opgebeld met de mededeling dat ik ging beginnen met een eigen wooninitiatief en ik vroeg of hij mee wilde doen.”

Kracht van Ypsilon

Vanaf het moment dat Loes besloot om zelf een wooncomplex op te richten liep ze tegen allerlei problemen aan. Zoals een geschikte locatie om te bouwen, medewerking van gemeente en woningbouwcorporaties, ondersteuning van professionals, ouders die meehelpten. “Je kunt zo iets niet alleen. Daarom ging ik verder kijken in het land bij andere Ypsiloners en zo kwam ik in contact met het Acomplex in Almere. Zij waren al verder met het opzetten van hun woonproject. Als ik iets niet wist belde of mailde ik naar Anna Zandstra of Dick de Haas, de mensen achter het Acomplex. Zij ondersteunden mij en leerden me hoe ik verder moest gaan.” Vooral in het begin van het project

hing Loes wekelijks aan de telefoon. “In de daarop volgende jaren gaven zij mij de stimulans om vol te houden en door te gaan. We gaven elkaar belangrijke tips, deelden onze angsten en zorgen en vierden samen onze successen.”

Loes kreeg via Ypsilon binnen de kortste keren een groep ouders bij elkaar, die mee wilden helpen met het opzetten van Stichting Terp. “Je deelt en praat met elkaar, je begrijpt elkaar. Samen komen we op voor onze kinderen. We maken een vuist en laten zien waar we voor staan. Door Ypsilon sta je sterk. Alle ouders zijn Ypsilonouders. We hebben elkaar gevonden door Ypsilon. Met de opgedane ervaring helpen wij ook weer mensen met nieuwe wooninitiatieven. Allemaal dankzij het netwerk van Ypsilon.”

Stem

Het wooncomplex heeft vorm gekregen in samenspraak met de bewoners. Alle regels en beslissingen zijn gezamenlijk gemaakt en genomen. Van de bruine hoekbank in de kamer tot het prachtige kookeiland. “We kunnen alles zelf bepalen”, vertelt Cecilia.

Zo heeft Beiske haar ene slaapkamer omgedoopt tot een waar atelier. In haar appartement hangen haar eigen schilderijen aan de muur. In het atelier staat een schildersezal, verf en kwasten.

De bewoners krijgen veel vrijheid. Ze geven zelf aan of ze ondersteuning of begeleiding nodig hebben. Natuurlijk zien de begeleiders waar zij bij moeten springen. “We bespreken alles. De bewoners beseffen dat ze ziek zijn en accepteren onze hulp.”

Visie

Tidens het opzetten van Stichting Terp liepen twee lijnen door elkaar. De bouw en de zorg. “De zorg is voor ons het belangrijkste”, zegt Loes. “Die staat op nummer één. De zorg moet aansluiten bij onze visie”. Daarom heeft Terp een zorgvisie ontwikkeld en uitgegeven in boekvorm: ‘Wonen in Terp’. Het boekje bevat tevens een methodiek voor het opzetten van een woonzorgproject. Er zit bewust geen auteursrecht op. Iedereen die plannen heeft om zoiets als Terp op te zetten mag deze visie gebruiken. “We willen een voorbeeld zijn. Het is een handvat voor mensen die nieuwe projecten op willen zetten. Het gaat niet om de eerste of de beste. Je moet elkaar niet beconcurreren, maar helpen. Elk nieuw project is een goed initiatief.”

Bij het zoeken naar de juiste zorgaanbieder speelde deze visie een grote rol. “We zochten een zorgaanbieder die onze visie volledig onderschreef. We hebben ASVZ (Algemene Stichting Voor Zorg) gevonden. ASVZ had veel ervaring in de zorg voor mensen met een verstandelijke beperking in diverse woonvormen. Maar nog niet voor mensen met GGZ-problematiek. Toch kwamen onze visies perfect overeen. We kunnen van elkaar leren, want als Ypsilon heb je ontzettend veel ervaringsdeskundigheid. We zijn het samen uit gaan zoeken. Een groot voordeel was dat we veel zelf in konden brengen, we gingen voor de beste zorg.” ASVZ was bereid tot scholing en zette een geheel nieuw zorgteam met GGZ-deskundigheid in voor Terp. Ook kreeg Stichting Terp inspraak in bijvoorbeeld sollicitatieprocedures.

Teunie Mol kwam in 2002 in contact met Ypsilon, toen haar zoon ziek werd. “Op een bijeenkomst van Ypsilon kregen we informatie over Stichting Terp. We dachten meteen: dat is wat voor onze zoon!” Teunie en haar man gingen in de pauze naar huis en stuurden meteen een e-mail naar Loes. “Terp is voor ons een lot uit de loterij, de hoofdprijs. Onze zoon wilde graag op zichzelf wonen, maar we wisten niet hoe we dat aan moesten pakken. Natuurlijk waren we eerst een beetje onzeker. Terp, is dat echt zo mooi als het lijkt? Maar dat is het zeker. Honderd procent privacy, uitstekende zorg en ook nog een schitterend appartement. Helemaal volwaardig. We zien onze zoon groeien. Hij is gelukkig bij Terp.”

Sanne Loomans

Ypsilon september 2009